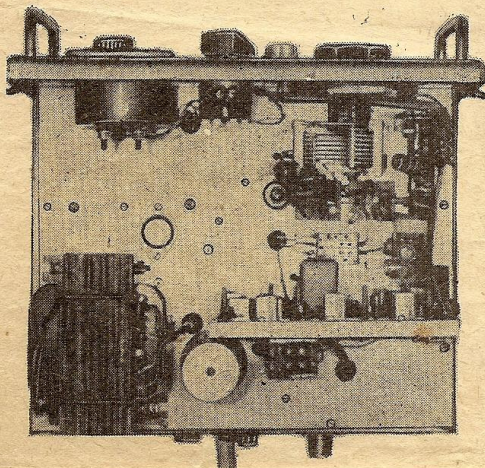
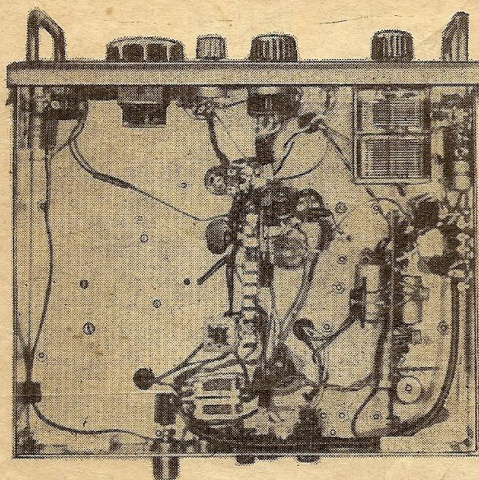

Rys. 7. Rozmieszczenie modułów w ramce montażowej, widok od strony lutownic. Cyfry rzymskie oznaczają typ płytki drukowanej (patrz rys. 5)

Rys. 8. Widok transceivera od góry

Rys. 9. Widok transceivera od spodu

Prawidłowo zmontowany i zestrojony transceiver sprawuje się bardzo dobrze. Mimo, że wyczuwa się niewielką moc (trudniej dowołać się stacji w QRM-ach niż z mocą 100-200 W), to można w sprzyjających warunkach uzyskać łączności Dx-owe. Dla łączności krajowych i europejskich moc promieniowana jest dostateczna, a dla łączności Dx-owych

można dostawić lampowy wzmacniacz liniowy dowolnej — zgodnie z licencją — mocy. Odbiornik również pracuje bez zastrzeżeń tak, że po dołączeniu wzmacniacza liniowego realna jest rzeczywistość praca Dx-owa. Jednogławkowe strojenie odbiornika i nadajnika (właściwość transceivera) jest szczególnie wygodne w zawodach, gdyż oszczędza czas na dostrajanie nadajnika do częstotliwości korespondenta.

WYKAZ POZOSTAŁYCH PODZESPOŁÓW

- C_1 — trymer ceramiczny 10÷60 pF
- C_2 — kondensator zmienny powietrzny (VFO) 50 pF
- C_3 — kondensator zmienny podwójny (agregat) 2×460 pF
- F — tulejka ferrytowa 6×3×8 mm
- G_1 — gniazdo „diodowe” — do przyłączenia mikrofonu i przycisku NO
- G_2 — gniazdo słuchawkowe $\varnothing$ 5 mm (jak w odbiorniku „Lambda”)
- G_3 — gniazdo słuchawki miniaturowej do dołączenia głośnika
- G_4 — gniazdo współosiowe UKF1 do dołączenia anteny
- mA — miliamperomierz 0—1 mA — woltomierz napięcia w.cz.
- Prz 1 — przełącznik typu MT6/12 V
- Prz 2 — przełącznik typu Rel 520/24 V
- Prz 3 — j.w. — można użyć w obu przypadkach typu MT6/24 V
- R_1 — potencjometr nastawny 2,5 k Ω regulacja napięcia z mikrofonu
- R_2 — potencjometr 10 k Ω — regulacja siły dźwięku
- R_3 — potencjometr z wyłącznikiem — regulacja wzmocnienia w.cz. oraz wyłącznik sieciowy
- R_4 — potencjometr miniaturowy 10 k Ω — odstrojenie przy odbiorze
- R_5 — potencjometr nastawny 10 k Ω — punkt pracy T19
- R_6 — „ ” drutowy 25 Ω — punkt pracy T20
- R_7 — „ ” nastawny 2,5 k Ω — regulacja napięcia stabilizowanego
- R_8 — potencjometr nastawny 500 k Ω — punkt pracy T9
- Tr 6 — transformator f-my „Omig” typu TL451
- X_1 — rezonator kwarcowy 9,6110 MHz
- X_2, X_3 — rezonator kwarcowy 9,6093 MHz
- X_4, X_5 — rezonator kwarcowy 9,6110 MHz
- Z — żarówki telefoniczne 24 V z oprawkami.

NOWOŚĆ

Wydawnictw Komunikacji i Łączności

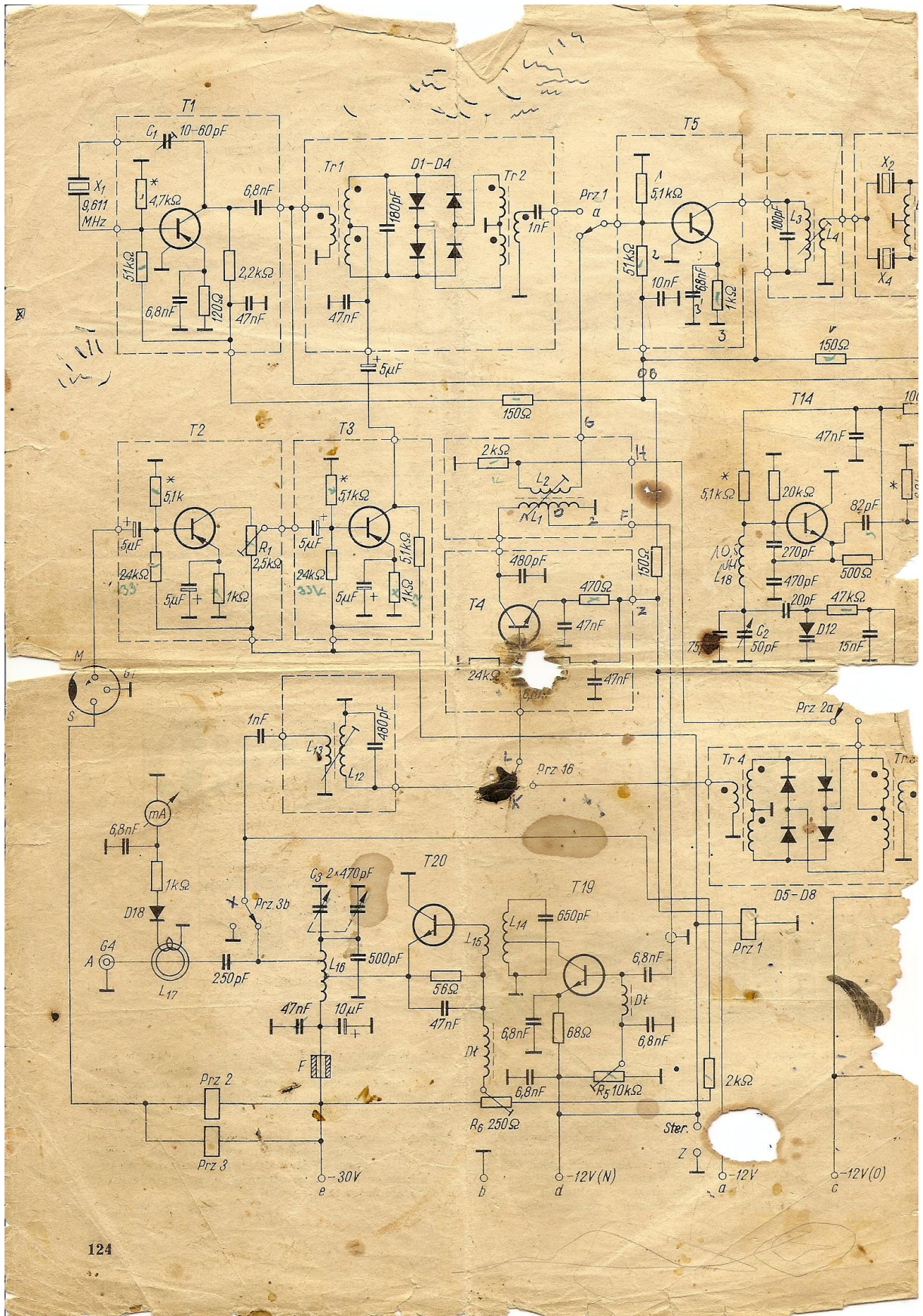
INFORMATOR KRÓTKOFALOWCA 1972

Praca zbiorowa
Wyd. 1, str. 296, cena 30 zł

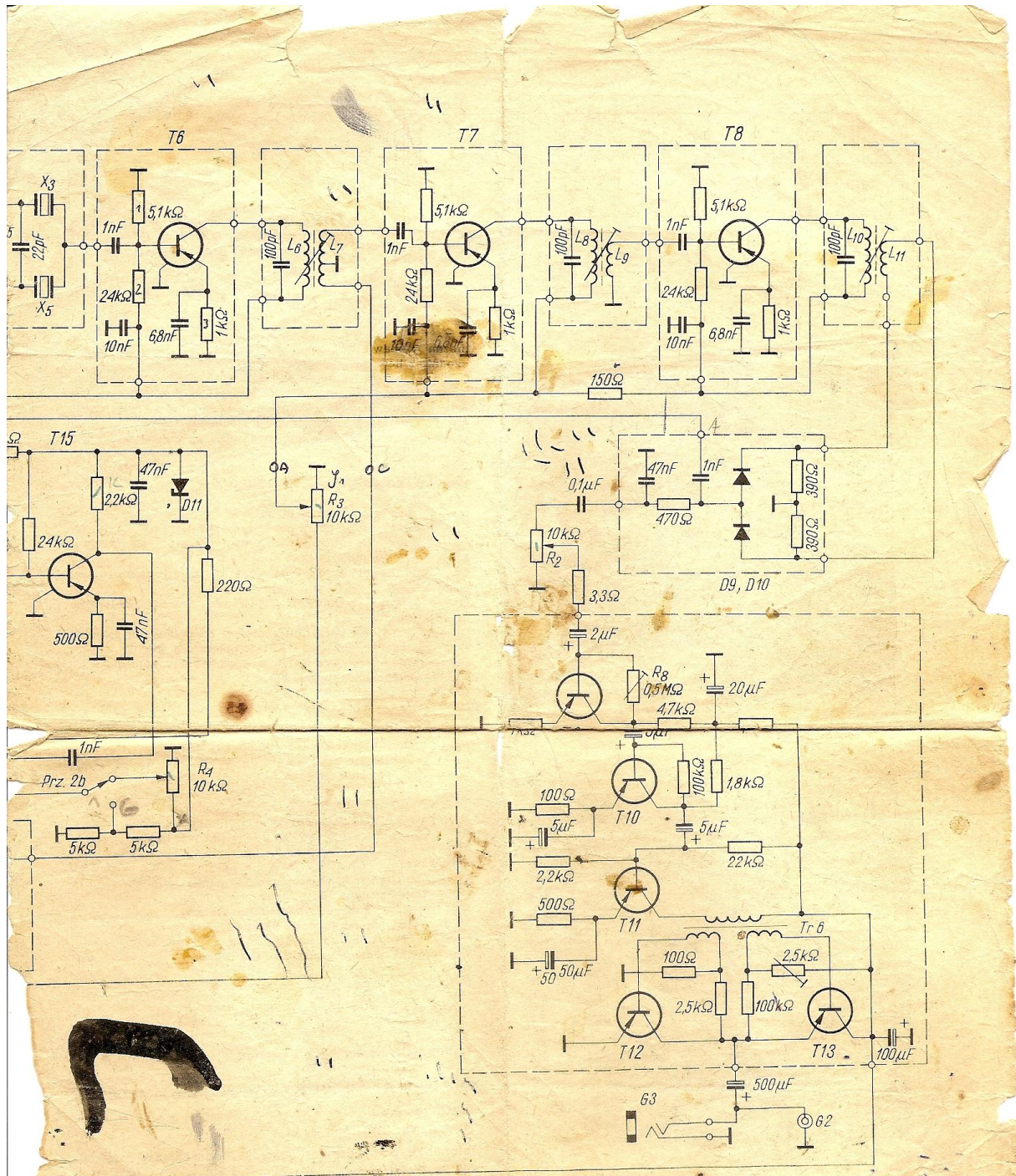
Informator pomyślany jest jako niezbędny roczny przewodnik krótkofalowców. Zamieszcza kalendarz wszystkich krajowych, a także ważniejszych zagranicznych imprez krótkofalarskich, podając przy tym całokształt informacji czasowo-propagacyjnych. W ośmiu dalszych rozdziałach omówione są przykłady nowoczesnych związków układów i urządzeń, z jakimi ma do czynienia każdy krótkofalowiec.

Do nabycia w księgarniach „Domu Książki”

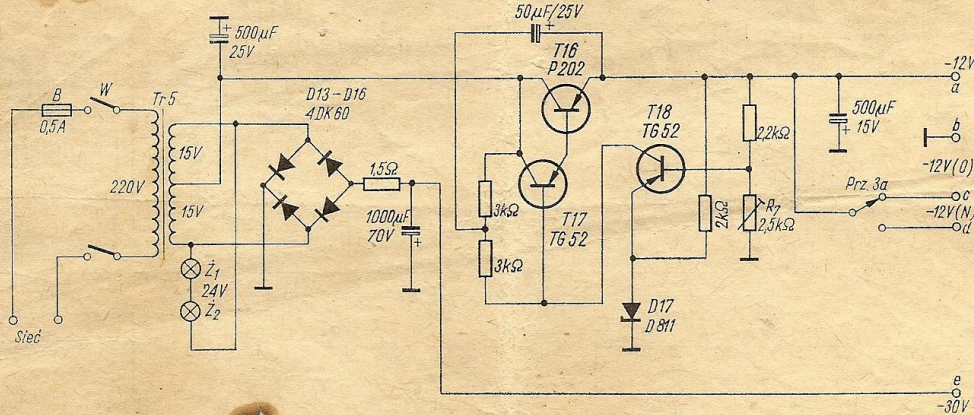
Rys. 3. Schemat ideowy transceiwera KF na pasmo 3,5 MHz (opis str. 119)

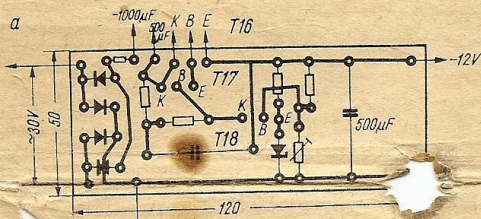
Płytki modułowe wlotowuje się w metalową ramkę o wymiarach 160×70×10 mm wyposażoną w trzy przegródki — zgodnie z rys. 7. Na rysunku tym podano także typ płytki dla poszczególnych stopni. Moduły wlotowane są obustronnie kroplami cyny do ramki, a ramka jest umocowana dwoma wkrętami M3 na wierzchu chassis.

URUCHOMIENIE

Po zakończeniu montażu i przeprowadzeniu niezbędnej kosmetyki (do mycia lutowań zamiast wycofanego ze sprzedaży płynu „Tri” bardzo dobrze nadaje się benzen) można przystąpić do uruchamiania całości urządzenia. Przed wszystkim

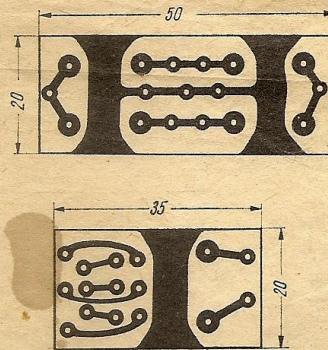
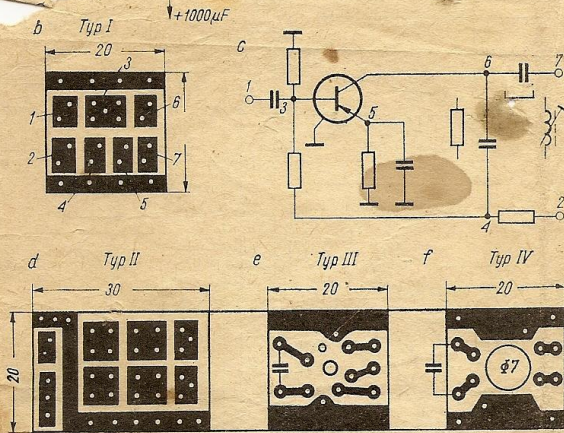

Rys. 4. Schemat ideowy zasilacza transceiwera

← Rys. 5. Płytki drukowane: zasilacza i modułowe

a — płytka montażowa, b — płytka modułowa typ I, c — przykładowy schemat stopnia z numeracją zgodną z płytką modułową typ I, d — płytka modułowa typ II, e — płytka modułowa typ III, f — płytka modułowa typ IV

Rys. 6. Płytki montażowe — u góry filtru kwarcowego, poniżej przekaźnika

Widok montażu transceiwera od góry przedstawia rys. 8, zaś od spodu — rys. 9. Jak widać, w obudowie jest jeszcze wiele wolnego miejsca. Montaż, poza ramką z modułami, jest luźny i wygodny do dokonywania zmian i napraw. Przy montażu zwartym, a szczególnie przy zasilaczu wydzielonym, możliwe jest zmniejszenie transceiwera w obudowie kilkakrotnie mniejszej. Jest to rozwiązanie do popisu dla zainteresowanych budową podobnego transceiwera. Należy wyraźnie stwierdzić, że wzorem do ewentualnego naśladowstwa jest układ elektryczny transceiwera, natomiast konstrukcja mechaniczna powinna być indywidualnie dostosowana do możliwości (ewentualnie do posiadanej obudowy) każdego z wykonawców.

należy sprawdzić prawidłowość montażu, a następnie odłączyć obciążenie zasilacza i uruchomić sam zasilacz. Po sprawdzeniu napięć zasilających można dołączyć do zasilacza płytkę m.c.z. odbiornika. W następnej kolejności uruchamiamy VFO, tor odbiorczy transceiwera, układ manipulacji i stopnie nadawcze.

Strojenie transceiwera nie odbiega specjalnie od strojenia odbiornika, a następnie nadajnika, to też nie będzie tu omówione. W każdym razie należy najpierw sprawdzić filtr kwarcowy, a następnie zestroić tor odbiorczy; wówczas strojenie toru nadawczego będzie bardzo proste.

dalszy ciąg na str. 136